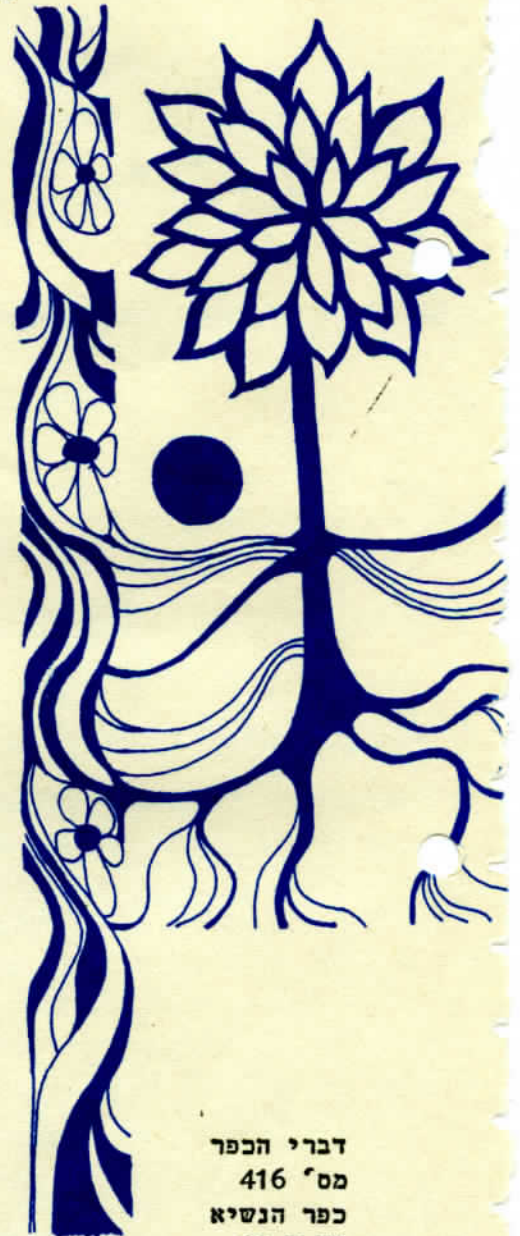

דברי הכפר

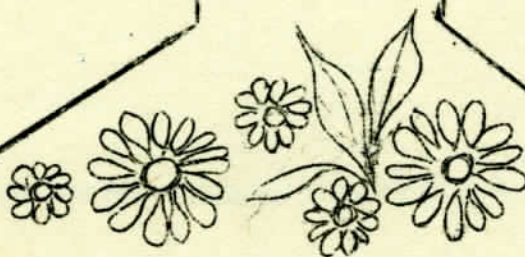

ש ע ר ז ה - מוקדש ל י ל י נ ו
הבנים, הבנות, והעושים את שרונם במלואים.
אלה שמחאמנים אי-שם ....

אלה שיוצאים לסדרות בחום ובשרב ....
אלה שהולכים במסעות ארוכים, על גבעות וטרשים
או כביש אספלט - בכל תנאי מזג אויר ...
אלה שנוהגים את הפקודות - ואלה שמקבלים אותן ...
ואלה שמהכים על יד התחנות לטרמפ הביתה -

ל כ ל א ל ה - ד"ש מן הבית

ו ש ב ת ש ל ו ט !

דברי הכפר
מס' 416
כפר הנשיא
18.7.75
י' באב, חשל"ה

מה נשמע?

ילדי בית הספר המקומי יצאו לקייסנה בנוה ים, ולמרות היתוסים, נהנו מאד. תודתנו ניתנת לא רק לצוות סלווה אותם (והספיקו אף הם להנות) אלא גם לחברי ביה"ס, במיוחד לפרידה כץ, שארחה את כל הילדים ופינתה אותם בפופקורן וסלוויזיה. פרידה, שהיתה מוכרת לנו עד כה כאמו של יוסי כץ, הפכה לדודה בחסד של ילדי כפר הנשיא. כן ירבו שדוכים בין-קיבוציים מעין זה.

ג'סון נסע לאנגליה לבקור קצר במסגרת עזרת קרובים.

כתח הירדן יצאו לטיול באופניים מסאסא אל הים, ונצלו את ההזדמנות לבצע שפוצים ואבורול כללי לרכבם.

*****

פ ז ל ס ו ב ! !

ימי הולדת

עדנה קולינס	21/7
לוסי אפרוט	22/7
נעה מעין	23/7
מיה בן-חנוך	
טל קלמן	
ישי אנגלסברג	24/7
לואי נתן	25/7
ליאורה מנדז'גורסקי	
אלדר קולינס	
ויסה מנדז'גורסקי	26/7
גיל קולינס	
אנס מעין	27/7

תכניות חרבות

צ'רלי צ'פלין "בהלח הזהב"	18/7
ט"ו באב "ערב אהבה"	25/7

(מערכת "דברי הכפר" מבקשת את עזרת הצבור בחפושיה אחרי חדשות מהימנות ממקורות מוסמכים, ומבקשת סליחת הנפגעים על ידיעות שנמסרו לנו מיד שלישית או רביעית והתעוותו בדרך.)

מספורט אל ספורט בשבת החקיימה במועדון שלנו חחרות ברידג' נוספת; הפעם שלב חצי-הגמר של אליפות הקבוצים הארצית. טלב זה כלל 14 זוגות מהגליל ועמק הירדן, אשר מחוכם יעלו ארבעה זוגות לשלב הגמר. ראשונים הגיעו קולין והנרי; מקום שני זוג מגובן, שלישי מוסי ושרי ורביעי אדי ודוד לוי. ס"ה שלושה זוגות מכפר הנשיא עולים לגמר!

חלופי גברי בחדר האוכל משחקים "כסאות מוזיקליים". גרמי א' תפס את המקום של אריק, היוצא ללמוד בארנים אחרי שנת רכוז הענף. בקרוב תחליף קרול ל' את ג'נס פ., אשר תחזור לרשת החנוך. לן יוצא למלא את מקומו של יענקל. גם ליבי ופאול עומדים לצאת לעבודה אחת בקרוב.

גרשון ס' יצא מהלול, ועובד בינתיים עם ברוס בבריכות הדגים. פנינה מסרה את כתח חרמון לטושנה ס', ותעבוד במסע עד שתחליף את דבי (היוצאת כזכור לאנגליה) בהנה"ח.

לכולם, באשר הם שם, אנו מאחלים הצלחה וספוק בחפקיד החדש.

החפיד החדש

בלוי נעים ודרך צלחה למספחות מעין, המאירי וסובל היוצאות לחופשה בחו"ל הסבוע. לאילן, דורון ומירב היוצאים לשנת חופש: תבלו, תהנו ותחזרו אלינו בשלום... ואם תמצאו רגע קט לכתוב ל"דברי הכפר", נשמח מאד!

משולחן המזכיר

2.

לפעמים קורה וענין, אשר לעומתו איננו מרעיש ומזעזע, מעלה בך מחשבות ורגשות שברומו של עולם.

קחו למשל את הבת הזאת שלנו, החיילת, אשר לפני שבועיים קיבלה תואר של חיילת מצטיינת. אני מקווה שהיא עצמה ומשפחתה יסלוו לי אם אומר שלא היה לי מובן מאליו שהיא תזכה לציון הזה, ולו מן הטעם הפשוט שרוב בני האדם אינם זוכים לציון כלשהו! נשאלת איפוא השאלה, מדוע בכל זאת?

בימינו, הדור הצעיר שמחוץ לקבוץ גדל באווירה שהיא כולה ריצה אחר החומרנות, כסף ורמת חיים, תביעות שחר וסביתות, איומים ואלימות.

החומרנות איננה פוסחת עלינו, ומבחינות אחרות, איננו שלית שכולה חכלת. ואף על פי כן, האווירה השלטת בקבוץ היא עדיין של ציבור עובד, שקול, מרוסן ואחראי, של יחסי אנוש טובים למדי, של דאגה לזולת ולכלל. בנינו ובנוחינו סופגים וקולטים ערכים מתאימים מיום היוולדם, ערכים שייסארו אחם כל ימי חייהם. בת שלנו, איפוא, המגיעה למחנה צבאי, מופיעה יום יום לעבודתה, ממלאה את תפקידה בשקט, ללא ריבים, טענות ותביעות - כי כך היא למדה בקבוץ - ובולטת בהתנהגותה האחראית בין צעירים אחרים, משכמה ומעלה. ואין המקרה הנדון בודד, גם אם מקרים אחרים לא זכו לציון מיוחד.

אם כן, כאשר הייאוש פוקד אותנו, על מחדלינו בחינוך, על רוח הקבוץ האובדת. ועל כל היתר - שבאמת איננו כפי רצינו - כדאי שנראה גם את החיובי. הוא קיים, מחגלה לעינינו כפרח רענן בין עשבים יוטים.

ועדת התרבות מודיעה

בקרב ועדת התרבות מכינה ערב של יריד. פרטים עוד יבואו, אולם לעת עתה כדאי כבר לדעת שחלק מן היריד יהיה מזנון של מאכלים מעסי ידיכם, חברים וחברות. אתם מתבקשים להכין את ה"ספציאליטת" שלכם (קחו בחשבון שלא תהיה הקצבה מיוחדת של חומרים, בתקווה שתתייחסו לכך בהבנה).

נוסף לתבשיל אתם מתבקשים גם למסור את המתכון שלכם. נא למסור את המתכונים לג'נט עוד לפני סוף חודש יולי.

חודה

ועוד מהעולם הגסטרונומי....

בקרב אני מתכוונת להוציא חוברת חדשה של "מסעמון הקיבוץ". מי שמעוניינת (מעוניין) לתרום מתכונים של עוגות, ריבות, עוגיות, חמוצים, ממרחים וכו' - אשמח מאד לקבלם.

חודה מראש,

הלן

גרונטולוגיה

3.

[סדרת ראיונות עם באי הכנס הבין-לאומי. השבוע שולמית מראיינת את מיכל.]

* שמענו שהשתתפת בכנס לגרונטולוגיה בירושלים. אולי תספרי לנו עוד על רקע כנס זה ועל מטרוחיו.

- הכנס הבין-לאומי לחירת הזקנה מתקיים אחת בשלוש שנים, כל פעם בארץ אחרת. בכנס זה, העשירי במספר, היה לנו הכבוד לארח בישראל מומחים רבים, אשר באו להרצות בפני קהל בין-לאומי על גישות בענף מתפתח זה של שירותי הרפואה והעבודה הסוציאלית. ההתענינות בין מכתמי הכנס הייתה רבה ושיקפה את העניין המחודש בנושא המתעורר בימים אלה בכל קצוה העולם.

* והספקת להיחתף בכל ההרצאות?

- לא, וזאת לא הייתה הכוונה. הכנס נמשכה 5 ימים, והוגשה לנו חכנית מגוונת של הרצאות וסימפוזיאונים. כל אחד בחר לו חוכנית לפי העבודה ושטח ההתענינות שלו. אני התרכזתי על עבודה החולים כרוניים, מבחינה טיפולית וחברתית. יום אחד הוקדש לביקורים במוסדות שונים בישראל (בשביל האורחים מחו"ל) ולסימפוזיאון בעברית לנציגי ישראל, היות ושאר הכנס התנהל באנגלית. בנוסף לעצם הכנס, היו פעולות "חברתיות" יותר, כגון פתיחה הכנס על ידי נשיא המדינה, קבלת פנים במוזאון ישראל על ידי טדי קולק וערב פולקלור ישראלי עם מיטב הזמרים והרקדנים.

* מה חדש בישראל ובחו"ל?

- שמחנו לשמוע שבישראל אחוז הקשישים גדל מ-2% של האוכלוסיה בשנת 1948 ל-8% היום. אורך החיים גם "הוארך" ב-10 שנים. בעולם הרחב נזרקת קרן אור למה שהייתה לפעמים פינה השוכה ומוזנחת של הנוף האנושי. נכון שהקשישים הם בני אדם כמו כולנו, אך נכון גם שכל גיל או שלב של התפתחות האדם זקוק לטיפול המתאים לו. גם תינוקות הם בני אדם, גם הנער המתבגר, גם נשים הרות, גם גברים בגיל העמידה וגם הקשישים. לכל שלב יש בעיות מיוחדות לו וטיפול בהתאם. לאחרונה ניתנת חשומת לב רבה, בעולם הרפואה, לגיל הקשישים, והנושא מהווה חלק של הלימודים של רופאים כלליים.

בישראל, כמו ברוב הארצות, השיטה החדשה היא הקמת תחנות בהן עובדות חוליות של אנשי מקצוע משולבים יחד בטיפול קשישים או חולים כרוניים. התחנה מורכבת מעובד סוציאלי, פסיכולוג, רופא ואחות, ועבודתה העיקרית היא מעקב במחלה והחלטה על טפול מתאים -- יחד דנים על שאלת היכנסו של החולה למוסד או לבית-חולים מיוחד, עזרה חומרית או גופנית למשפחה, וכד'. המגמה להקים תחנות במרכזי אוכלוסיה כגון צפת או ק"מ ושהתחנה תסרת את האזור הכפרי סביב למרכז. (ז.א. לארגן טפול במקומות ללא מסגרת, להבדיל מקבוצים).

* מיכל, את רוצה לטפל בקשישים ובחולים כרוניים. האם התרשמת מדברים שיעזרו לך דווקא בשטח זה?

- בודאי. כמובן שהמומחים לא הסכימו במאה אחוזים על כל דבר, אך מעניין

* אני מניחה שנשמע עוד על הנושא לפני הכנס הבא בעוד שלוש שנים.

§§§

בתיאור.

[illegible]

י"ז באב תשי"ז

§§§

פסעתי לי במטעול הצר, לכוון האמפי, הסעה היתה שעה בין הערביים, ורוח קרירה נסבה מכוון הרי הגולן המכחילים באופק, ההרים שכל בקר מעלים את הסמס של כפר הנשיא.

הרוח ציננה את פני הלוהטים מעמל היום ומהחום. בראשי שטו הגיגים מהגיגים שונים, עד כדי קמוט מצח. הבעיה העקריה שהעסיקה אותי, היתה מה לכתוב למדור הקבוע שלי "מה-טופכים" (ראה למעלה) ולאחר שפסלתי כמה נסיונות, מצאה חן בעיני הורסיה הבאה.

ובכן קמתי כהרגלי השכם בבוקר ואיך שהצצתי מחלון המקלחת, סחו לי הציפורים טחבר א' וחבר ב' ידונו היום במספר ענינים הראויים לכסוי. ברגל קלה פסקתי את טערי במקום הרגיל, ופסעתי אל הדר האוכל. היום התחיל בצורה די סגרתית ובשעה 8.30 מצאתי עצמי נטען משועמם על דלפק ההגשה מצדו הנכון, כשאני מהמהם לעצמי נעימה חסידית.

ולפתע כמו חלף זרם חשמלי בגופי, חבר א' וחבר ב' התיצבו בתחילת המסלול והתחילו לערוך את כלי האוכל על מגשיהם. באיטיות הורדתי את ידי הימנית אל כיסי ושליתי לאט לאט מחצץ שיניים, בעוד שמאליתי המוחצת כבר אחזה איתנית בעט, תחת הדלפק. החלתי מחטט בשיני וכריתי אוזן.

כאן אולי המקום לתאר את חבר א' וחבר ב' שמוכרים לכם ודאי, ממדורי הקבוע, כמקפים (-) לפני המילים שהם אומרים.

חבר א' הוא גבר צעיר וחסון כבן 50 שסערותיו השחורות גולשות לו תלתלים תלתלים סביב קרחתו המבהיקה, עד שזה מזכיר את טיר-הסירים. חבר ב' הוא סתם אחד, טיפוע עליו שהוא נוהג ללכת בצידה השמאלי של המדרכה. כן ידוע, שאיבד רגל במלחמת האזרחים בספרד. אבל ספרדי ישר אחד החזיר לו אותה, כי היו לו כבר שתיים מאותו הסוג. אך הנה חבר א' פונה לחבר ב' - בואו נתקרב ונחכים.

חבר א': (במרירות) אני בטוח שגם היום האוכל יהיה מחורבן.
חבר ב': (בהומור) אהה, שמעת על אינדירה, חמיד אמרתי שלבריטים אסור לצאת מהודו. אבל אצלנו זה לא יקרה, כאן לא דמוקרטיה עממית, חביבי !!
חבר א': (במרירות) אפילו אם אולי, הביצה שאקבל תהיה קרה, אז גם הלחם יהיה יבש.
חבר ב': (בהומור) אומרים שאינדירה קראה את המכתב של פונומרב ....
חבר א': (במרירות) איזה פונומרב? הקטן הזה, מאיגוד מגדלי העופות?

ובעוד השניים שוקעים בוכוח לוחט על מהותו של פונומרב זה, הבחנתי בעוית עיני, באורחת עובדת שלגמרי במקרה היתה אמריקאית מחקרבת את אט למקום ומתחילה לצותח לסיחה. חמתי בערה באפי, לכי לעבוד, צעקתי לה, כאן לא ווטריגייט, היא נסוגה בלי להסאיר אבידות, ואני שבתתי אל השניים. בטנו של המריר החלה להשמיץ קולות משונים די חזקים ואני נאלצתי לטפר עמדות כדי להיטיב לשמור. כנראה שהגיעו להתיימות דעים מטום שחבר א' צייך: (במרירות) אני חושב שאני רעב.

חבר ב': (בהומור) אני חושב שצריך לשים קץ לשביתות הפראיות האלה, קמה לה קבוצה קטנה של אנשים קורצת למזכיר האיגוד המקצועי והופ טביתה. צריך יד חזקה, צריך !!
חבר א': (במרירות) ואפילו אם הלחם לא יהיה יבש אז קרוב לוודאי שלא תהיה ריבה.
חבר ב': (בהומור) שמעת שבקמבודיה צופים שכל הטמנים ירזו ושכל הרזים ימותו?
חבר א': (בחוסר הבנה) אז אולי הסביר לי למה, החבר ממולנו בצד הנכון של הדלפק, למה כבר 3/4 שעה הוא מחטט בפה עם העט ושורט את הניר בקיסם עץ?

זעקה חנוקה פרצה מפני, נפלתי על הרצפה הקשה והמיובלת וחבטתי באגרופי בכחמים המלוכלכים שמסביבי. חבר א' וחבר ב' נסוגו רעבים אך מענינים, החזירו את כלי האוכל ויצאו החוצה. הרוח הקרירה שנשבה מהרי הגולן המוריקים באופק הזכירו להם שהם רעבים, אבל, איך דבר, אמרו לעצמם, עוד מעט נאכל צהרים.

אחרי האספה האחרונה התברר לי שהיתה אי הבנה לגבי חלק של דיבורי, וגם שיש הרגשה מסוימת בין חלק מהחברים שלא הגיעה לביטוי ברור באספה. כמה חברים הבינו שתמכתי בשליחות של חבר מסוים שהוא "עשה את שלו". אמנם השתמשתי בביטוי זה, אך לא לגבי השליחות אלא בענין פניה החבר למוסדות כדי להודיע שהוא עומד לרשות המסק. לא התכוונתי ואינני מאמין שחבר צריך לקבל "פרס" משום שמילא תפקיד זה או אחר, וכאילו במתן פרס לזה שממלא תפקיד חשוב יותר. כל העבודות החבריים מבצעים נחוצים למסק, ויש להניח שכל חבר ממלא מה שמוטל עליו לפי מיטב יכולתו.

יותר חשוב הוא להוציא לאור היום את הרגשת חברים מסוימים, שיש חוג חברים שיכולים לארגן תפקידים לעצמם מאחרי הקלעים, ושחברים אלה מנצלים את האפשרויות האלה. אין בכוונתי לדון כאן על עצם הענין. מה שאני כן מציע הוא שהמס' ידון בהרגשות אלה בגלוי, כי הן מקור למריחות אולי לא מבוססת ואם כן מבוססת, אז כדאי לקבוע לעצמנו נוהלים שיבטיחו שליטת המסק על עניינים אלה. משך השנים האחרונות, נוהל המוסדות הוא לפנות קודם לחבר ורק בהסכמתו, ובדרך כלל בדחיפתו הפעילה, להביא את הענין למסק, נוהל פסול לדעתי. העיקר הוא שאם חברים מרגישים שיש סידורים מאחרי הקלעים, עליהם ועל מוסדות המסק להביא את הדבר לביטוי פומבי וגלוי, ולקבוע דרך פעולה כללית וניתנת לביקורת אובייקטיבית בענייני תפקידי חוץ.

בוודאי כולנו מכירים בעובדה, שעלינו לפרנס את עצמנו ולקיים את עצמנו, אך לי נדמה שמשך שנים רבות, התנועה הקיבוצית והמסקים האינדיבידואלים הפנו כמעט כל כוחם לצד הזה של החיים. התרכזנו יותר מדי על בעיות פנימיות, אם כלכליות אם חברתיות, ושכחנו שכוח התנועה דווקא במילוי תפקידים לאומיים. כפי שאיש אינו משיג את האושר על ידי רדיפה אחריו, אלא הוא בא כתוצאה לוגית מפעולות אחרות, כך התנועה הקיבוצית הוכל לבנות חברה בריאה רק על יסוד תרומתה לחיים הכלליים של המדינה, ולא על ידי מופנמות. לגבינו אינני מאמין שיגיעו כה הרבה דרישות. המוסדות המדיניים לא ידרשו יותר ממעוט קטן של חברים.

חשוב הוא שהחברים שממשיכים לשאת את העול של העבודה היומיומית, ירגישו את חשיבות תרומתם למאמץ הלאומי, דרך שליחתם השונים. כדי להמחיש את ההזדהות ההדדית, הצעתי היא שהאספה תקבל מכל עובד חוץ דווח מלא כמה פעמים משך השנה, חבר שעובד בחו"ל ידווח בביקור בית ובהחלט עם חזרתו הביתה בסיום תפקידו. דווח כזה יתן לכולנו הרגשה של הזדהות עם המשימות שלשמן שלחנו את חברנו החוצה, ואולי גם הרגשה גאוה בחלקנו בקידום העניינים הכלליים של המדינה ושל התנועה.

מיכאל כהן

סגוף פרס!

שמענו מלונדון ששל קלמן בן ה-7 הצטרף לילדים ישראלים אחרים, ולומד בלט בבית ספר למחול, הידוע בשל רמתו הגבוהה. הרקדנים הצעירים מזמינים את הוריהם למסיבת סיום השנה, ומופיעים בקטעי מחול על במת "סדרס וולס", שהוא בין החיאתרונים המפורסמים ביותר בעולם המחול הקלסי והמודרני.

כשאל נשאל מדוע הוא רוצה ללמוד בלט, השיב:

א) האמון מצוין למי שרוצה להיות כדורגלן.

ב) למה רק כנח? גם צורייב היה צריך ללמוד...

המשך מדף 5...

מסקנות שאפשר להוציא מהקטע שאחרינו:

א. הקטע מגלה נסיון לעלות על כל הפרות הקדושות, גם על המצחיקות.

ב. הוא מוכיח שרק לאנגלים יש חוש הומור.

ג. אולי בגלל זה התקלקלה מכונת הכלים.

ד. עורכי המדור "מה שופכים" מקוים שאחוז הנפגעים מהקטע הנ"ל לא יעלה על אחוז וחצי.

מועדת הקליטה

בקשה למועמדות

שרי דויד נולדה ב-1949 בארה"ב. יש לה B.A. בפסיכולוגיה, והתחילה ללמוד ספרנות כשבאה לארץ. היא גם עבדה כמורה מחליפה עם ילדים קשיי למוד. שרי השתתפה באולפן שלנו בפברואר, 1974, ובאותו זמן עבדה בכיתה היוכל ובסניטריות. אחרי האולפן היא עבדה בפרדס ועכשיו, לפי בקשתה של ועדת הקליטה, היא עובדת בחדר האכל.

בקשה למועמדות

מכאל דרבקין, יליד דרום אפריקה 1950, עלה ארצה ב-1970 ולמד באולפן גל-עד. הוא שרת בצר"ל שנתיים כמתנדב, והיה מאומץ על ידי קב" נוח אור, אך לא מצא שם חברה לרוחו. מכאל נמצא אצלנו מספטמבר, 1973, ועבד רוב הזמן במסע.

הגיעו למשק

מלויין סימונס התקבל למועמדות על-ידי האספה לפני חודש. הוא אלמן בן 46, ולמד עברית במרכז הקליטה צרעה. הוא הגיע לפני שבוע עם אנדריו, בנו בן ה-6, שנכנס כבר לבן סקד וילמד שם בכיתה א'. לעת עתה הם גרים בבית הפנוי על יד בית שורצמן, אך עם סיום השיפוצים בביתם יעברו לדירה אחרת.

עזבו את המשק

וורן וג'ואן אדלמן עם ילדיהם החליטו לעזוב את המשק ולחזור לאנגליה. הם ציינו שאין להם תאונות כלפי הקיבוץ או החברים, אך פשוט לא יכלו להתגבר על הגעגועים הביתה.

מועדת התרבות - ט"ו באב

בעת שהיה בית המקדש קיים, היו בנות ישראל נוהגות לצאת בחמישה עשר באב (וגם ביום הכיפורים) ולחולל בכרמים, על מנת להראות את עצמן לקהל החתנים המיועדים. הן היו נוהגות לבוש בגדי לבן שאולים, כדי שלא יכירו בהבדלים בין כלות עשירות לעניות.

כיום מכירים את ט"ו באב על פי מספר החתונות הרב שמחיימות בו.

התנועה הקבוצית ותנועות הנוער, כשחדשו חגים לאומיים ואחרים, נחנו חוכן מחודש גם לחג זה. נערים היו "חוטפים" נעיות בכרמים, והשמחה הייתה גדולה.

גם אנחנו רוצים לחוג את ט"ו באב. יש בנו הרבה אהבה, אבל אין לנו כרם. לכן נחאסף כולנו בבריכת השחיה ביום ו', 25.7 בשעה 9.15.

יהיה לנו כרם סינטי, פנות התבודדות המוניות, מנהרת האהבה, חכנית מגוונת ולבסוף גם רקודים בפוליון ושחיה בבריכה לבודדים ולזוגות.

לקראת התכנית אנו מבקשים מכל הזוגות הנשואים למסור תמונה מחתונתם לג'נט פרימוסט. (אפשר גם לשים אותן בתא הדואר). בנות המין היפה מכל הצבעים, מכל הגדלים ומכל הגילים (מכתח חרמון ומעלה) בואנה לבושות בלבן. גברים ונערים, בואו... לבושים. בשם ועדת התרבות, חמר וולפין

מאותאות העונה

השעה 6.00. ערפל דקיק מכסה את פני הדשא הגדול. ארבע נערות צעירות עומדות בראי מורכן וידיהן מושטות לצדדים. טכס? פולחן מיסטי? לא. אלה בנות יוחנן, ופתאום כאילו מסך בחושים, הן זזות הצידה וממחרות מחילות להסתובב. "נוע, נוע." ממלמל המפקד המזוקן, שבנחתיו חיפופות במים.

מתאימה לכל גיל

עם בוא הקיץ באו המחנדים. אבל השנה ההבדל הוא שהמין היפה שחמיד מהווה רוב בקבוצות משום מה מיוצג על ידי בנות שגילן נע בין 14-17. כוון שכל הבנים בקבוצה זאת, הקנדית, הם לבנים כאילו לא מזמן התגברו על מחלה, רואים שבני ה-14-13 שלנו הצטרפו לאחים הגדולים ונושמים עמוק כדי שתראנה האלו מי הוא גבר. אם נסיה זאת חימסך בשנה הבאה, נמצא שגם בני כחה א' יבליסו את גופם המשולש...

מדיוני האספה

"...מציעים להרחיק כל אורחת עובדת שעוסקת בזנות."

- זונות - זה אלו שעושות את זה בשביל כסף?
- כל הזוגות שאני מכיר עושות את זה בשביל כסף.
- האם מדובר כאן על בנות בלבד?
- לא שמעתי את המסך הדיון. אני מודה ומתוודה שכשמגיני האשה מגיעים לבחור ולא מבינים בכוונה את מסמעות נסוח ההצעה, אני הולך הבייתה להקטיב למוסיקה של בטהובן.

חינה שלאחר סרט

- היא בטח היה אנטי-פמיניסט.
- חבל סרט בנאלי למדי הפך שאלת שוויון האשה למגוחך.
- מה מגוחך בזה? אני יכול לתאר לי סעוד יפרסמו גברים מודעה ב"איגרת" בזו הלשון: "חבר מסק החפץ בילד אך לא בנשואים מוכן לוותר על חקציבו הינתי אם תימצא אשה בעלת תכונות תורשתיות מתאימות שמוכנה להרות, להיניק ולהסתלק."
- אתה חזיר זכרי ואמפריאליסטי! זה פשוט נצול האשה מבלי להתחשב ברגשותיה. מהי? בית חרושת לתנוקות?
- סלחי לי, יקירתי. אני מכיר גברים שחוש האבהות מאד מפותח אצלם, אבל לא רוצים את הטרטור הבלתי פוסק של אשה. אם זה טוב לשחקנית קולנוע כמו ונאסה רדגרייב, מדוע זה לא טוב בשביל חבר מסק או סתם גבר עירוני?
- ומה עם אהבת האם? מה עם החום והרוך שרק איה יכולה לתת לילדיה?
- מה עם סחיבת הילד על הגב או על הכתפיים? איזה ילד נורמלי מוכן לוותר על סוס טבעי כזה?
- ככה את האור ונלך ליסון.
- ככה אישה מסיימת כל וכוח. לילה טוב.

לחברה פיוסה, ככה את מכנה את עצמך, תוהה אני על מסמעות המילה "פסוס". יש ומכנים אדם פסוס כאשר למרות רמתו האנטלקטואלית ומעמדו בחברה, נמצאים בו הבנת הזולת, רגישות והיכולת לקשר קשר עם כל מי שהוא נתקל בו בדרכו, מפרוסי העם ועד לאנשים רמי מעלה. יש שאומרים על אדם, פלוני הוא פסוס: מסמע, מוכרים בו כהות חושים וחוסר הבנה לרחשי לבו של חברו.

אני אינני מעשנת ומכיוון הפעם עיטנתי מגירה את עצמי כלא מעשנת בגופי, אך מעשנת בנפשי וברוחי. מי כמוני יודעת את הסבל הסבלתי בההליך גמילה מהעיון, ומי כמוני זוכרת את היסורים שהיטנתי בהם. כאלה אינני מאחלת אף לאויבי. נתמזל מזלי והצלחתי במאבק, לא מחוץ אופי חזק או רצון מברזל - אינני יכולה בעצמי להסביר איך זה קרה. אני רק מודה ומתפלאת כל יום שיצאתי מעבדות לחרות. מביטה אני מסביבי בכאב לב על אלה שלא הצליחו, כי רבים הם שרוצים ולא יכולים. אני זוכרת ימים שהתרוצצתי בחצות הליל לחפש סיגריה, וברגעי מחה וחרדה להפתרון היחידי הוא סיגריה. אני מבינה אותם החברים ואם גם קצת מרחמת עליהם, מקווה אני שיסלחו לי על כך. לא עולה על דעתי להסיף להם מוסר או לקבע איפה יעשנו.

האם ידוע לך, חברה פסוסה, שבמחנות הריכוז אלפי אנשים מכרו את פת לחמם הדלה עבור בדל סיגריה? הרי לא מזמן ידעת בעצמך מה זה "למות לסיגריה".

אני גם אינני סולחת לך על הבטוי "חזיר חברתי". יכול להיות שכך ראית את עצמך כאשר עיטנתי, אך אל תסליכי כנויים אלה על אחרים. מענין אותי מאד את סוג הכינויים בהם את מכנה את עצמך, מפסוס ועד פוסע. נפגעת עד עומק לבי, ואני רואה כנוי זה כעלבון אישי.

לפני מלחמת יום הכפורים, הפסקת לעשן, ומיד יצאת למלחמה לפעמים חריפה נגד המעשנים. בזמן המלחמה, היית זקוקה - בשעת מחה וחרדה בהעדר בעלך במלחמה - להחחיל לעשן. הבנתי אותך במאה אחוז. האם חבריך הטיפו לך מוסר ומנעו ממך לעשן על ידם - ואם כן, אינם חברים.

בסוף אני מבקשת ממך: אל תכללי אותי בין אותם "פושעים" שחושבים כמוך. אני "מפסיקה" יותר ותיקה ממך. שלוש וחצי שנה בלי לקחת סיגריה אחת לפה. כן, אני גאה בעצמי ומאחלת לכל חברי היקרים שרוצים להפסיק לעשן, להצליח כמוני במערכה, ובינתיים אנא, שבו על ידי בארוחת ערב. אפילו אם עכשיו הריח לפעמים קצת מוזר לי וקצת לא נעים לי, אני מבינה אחכם.

רחל אבידור

מודעה ממחסן הבגדים

בקוי יבש

ביום ראשון זה, 20 ביולי, יבקרו אצלנו מפעלי "קשת". חברים הרוצים לשלוח בגדים או שטיחי רצפה לניקוי יבש מתבקשים להביא אותם ביום ראשון בבקר לחנות הבגדים, מסומנים במספר ברור.

השעות: 12.00 - 10.00 בבקר. להתיאות רות ג.

עניני טלפון

לפני כשבוע - אחרי כמעט שנתיים של מכתבים ושיחות בין כפר הנשיא ומשרד התקשורת - קיבלנו טלפון ציבורי נוסף. שמחתי בלבי וחשבתי שעכשיו יהיה פחות עומס על הטלפון הציבורי הראשון, וגם כן על הטלפונים למרכזית המסק.

ביום הראשון שהרכיבו אותו, ישראלי אחד הכניס לתוכו חפץ שמונע ממנו לקבל אסימונים, ולכן להבוע שלם אוכלוסיה גדולה משתמשת בטלפון בחינם - וכל זה על חשבון כפר הנשיא. אני מעריכה שבשבוע הזה, בערך 500 ל"י שולמו בידי כפר הנשיא עבור שיחות טלפון מהטלפון הזה.

הישראלי הזה יכול להיות מהנדס טלפון שהרכיבו או חבר מסק, או בן מסק, או פועל שעובד אצלנו או סתם מתנדב. הוא מוכרח להיות ישראלי, כי חושבי חו"ל לא יודעים את הפנס הזה, ואני מניחה מזה לא היה פועל, כי בשעה שהרכיבו אותו לא היו פועלים באזור הזה, וגם לא היו לנו מתנדבים ישראליים. אני מניחה שלא היה מהנדס הטלפון.

קורא נכבד שחושב עוד פעם לעשות דבר הזה יקח בחשבון כמה זה עולה לנו, לכולנו, "לסדר את מוסדות המסק".

אגב, הטלפון הציבורי הישן גם כן מחכה לתיקון: אי-אפשר לרוקן את האסימונים, כי באחד הימים או הלילות לפני שבועיים-שלושה הכניס מישהו חפץ במנעול בכוונה להוציא את האסימונים.

אני שאלה את עצמי למה, לעומת מסקים אחרים, אצלנו שיחות טלפון בחור הארץ חופשיות. החברים היש להם משפחות בחו"ל חייבים לשלם בעד שיחותיהם, ולכן כמעט שלא משתמשים בטלפון - חוץ ממקרים מיוחדים. אבל כל חבר וכל ילד יכול לדבר בחור הארץ כמה שהוא רוצה, ואף אחד לא מעז לנגד את זכותו.

ולכן, ישראלי נכבד, בשביל מה אתה אוהב לקלקל דברים ציבוריים? אני יודעת שהטלפון הוא רק אחד מהדברים שאהב לקלקל. אולי לפני שאתה נכנס ליצר הרע בפעם הבאה, תעצור, ותעסה חבוך.

בת-שבע

הצבא צועד על קיבתו

להאלה, האם להמשיך לבחל לשומרים בהתנדבות, יש הרבה חסרונות. מספר החשובות מסתווה למספר השומרים בערך. עכשיו כשיש טוב מעט מתנדבות, צריכים להחליט באיזו צורה להאכיל את השומרים, שיקבלו את האוכל שלהם ושבאותו זמן לא תהיה הפקרה.

בזמנו, הם ביטלו לעצמם, וצוות המטבח דאג לנקיון ואספקה. אחרי זה עברו מחדר השומרים לצריף, ובחורה מהזמניים מלאה את התפקיד הזה. כנראה הסידור הכי מוצלח היה התנדבות של החברה.

אולי כדאי לסגור את חדר השומרים בחודשי הקיץ, אם אין מישהו שיעבוד שם, ולהכין כריכים?

128

*****

P A R E N T S '   P A G E

*****

* The schoolchildren spent a few days at the seaside, and had a wonderful time, by all accounts. The fifteen-year-olds went off on a cycling trip from Sasa down to Nahariya, and came back with their bikes more or less in one piece.

* Last weekend the semi-finals of the kibbutz movement Bridge Championships took place here. Fourteen pairs played (from the north of the country) of which four will go into the final.

1st place: Colin and Henry Sprung.
2nd place: (A pair from Kibbutz Gonen)
3rd place: Mossy and Sherry.
4th place: Eddie and David Levy.

Congratulations on a well-deserved victory, and good luck for the final!

* This week Sari and Uri, Annette and Chaimkeh, Michal and Mossy leave for a holiday abroad. We wish them a good trip and a safe return.

Ilan, Doron and Merav are also going abroad for a year's leave. We hope they have an interesting and enjoyable time and hope to receive news of them and the places they visit.

*****

For the next month or two, there will be no kabbalat shabbat in the chadar ochel, due to the increased numbers over the peak period of the summer. We hope to start again as soon as the various groups have gone home.

*****

T O N I G H T

Film: The Gold Rush (Charlie Chaplin)

NEXT FRIDAY (JULY 25th) Tu Be'Av
A big love-in!

In Temple times, Jewish girls used to go and dance in the vineyards on the 15th of Av, and on Yom Kippur, to show themselves to the eligible bachelors. The custom was to appear in borrowed white clothes, so that nobody would know who were the rich girls and who were the poor ones. Nowadays Tu Be'Av is a traditional day for weddings.

When the kibbutz movements revived the Jewish Festivals, a modern interpretation was given to Tu Be'Av. The "boys would "kidnap" the girls in the vineyards, and a great time was had by all.

We would also like to celebrate Tu Be'Av. We have plenty of love, but ~~we no longer~~ have a vineyard. So ~~we will gather~~ at the pool next Friday evening at 9.15.

MAZAL TOV

21/7 Edna Collins
22/7 Lucy Aptroot
23/7 Noah Maayan
Maya Ben-Chanoch
Tal Kelman
24/7 Yishai Englesberg
25/7 Louie Nathan
Leora Menzigorski
Eldad Collins
26/7 Vita Menzigorski
Gil Collins
27/7 Annette Maayan

*****

This Sunday July 20th, the dry cleaners are coming. If you have clothes or rugs to send, please mark them clearly, and bring them to the machsan on Sunday morning between 10.00 - 12.00

*****

We will have an artificial vineyard, a tunnel of love, entertainment, dancing and swimming. Jeanette Primost is collecting wedding photos to be used during the evening. Girls of all ages, sizes and shapes - don't forget to come dressed in white.

COMING ATTRACTION:

In a few weeks time we are having a Country Fair. Amongst the sideshows will be food stalls featuring home-made goodies. If you have a special recipe of your own, and would like to give us a taste, contact Jeanette P. She would like to have a copy of the recipe before the end of July, and will give you details about quantities to prepare for the Fair.

*****

KIBBUTZ COOKBOOK

Helen is bringing out a new edition of her Kibbutz Cookbook. If you have a favourite recipe for jam, preserves, pickles, cakes etc., she would be delighted to receive it.

דו"ח משיבת המזכירות 20.7.1975

נוכחים: אריה נ' ; בני פ' ; זמי ; רחל ; יענקל ;
אריה וו' ; אביבה ; יצחק ג' .

1. ישיבת מרכז האיחוד - בהשתתפות יצחק ע'
נמסר דו"ח על הדיונים בנושא רוטציה ואורך קדנציות של פעילות
חוץ ובנושא העבודה השכירה.
2. מרכז חרבות וספורט - בהשתתפות לן וו'
לן וו' הסביר את הרעיונות הקיימים לגבי נושא זה. סוכם להמשיך
בברור האפשרויות, ולגשת לדיון מעשי לאחר שיתקיים הדיון על רמת
החיים שהאסיפה החליטה עליו.
3. זכות מעבר לשיכון חדש - בהשתתפות לואי, עליזה, אסתר, פאול, קרול.
המזכירות אישרה את הצעת וועדת החברה לערער על ההחלטה הקיימת
השוללת זכות מעבר לשיכון חדש לחצאי משפחות. הערעור יועלה באסיפה
הקרובה.